

steren slog ind paa en ændret Valutapolitik, har Forholdet mellem de to Partier været et andet. Jeg maa bede det ærede Medlem oplyse mig om: Hvornaar er dette sagt her i Tinget?

Jeg synes ikke, man stærkt nok kan opfordre Ministeriet og dets Støtteparti til at tilvejebringe Klarhed, Klarhed over, hvorledes Stillingen i Virkeligheden er. Sidder Ministeriet Stauning i dette Øjeblik paa et Flertal i det danske Folketing, eller sidder det paa sine egne Stemmer? Det er det, man skal have klaret. Det glædede mig derfor meget at høre, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nu sluttede sin Tale paa ganske tilsvarende Maade, som jeg sluttede, første Gang jeg havde Ordet, med at sige, at han havde en dyb Mistillid til dette Ministerium.

Nu faar vi jo at høre, naar det ærede Medlem Hr. Rode tager Ordet, hvorledes Forholdet i Virkeligheden er, thi jeg vil jo gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke i Længden kan opretholde den Stilling at kaste med Potteskaarene udenfor Rigsdagen og herinde at bevare Tavshed, bortset fra disse personlige Sammenstød. Jeg tror, at det er af Interesse for hele Landet, og ikke mindst for Rigsdagens Arbejde, at man faar klaret det Spørgsmaal: Hvorledes er Stillingen? og at man snarest faar klaret, om vi skal have et Valg i dette Efteraar, eller vi ikke skal have det. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at hvorledes end Valgets Resultat vil blive, saa tror jeg, at dette Valg vil give en Strømpil, og denne Strømpil vil sikkert have sin Værdi for Løsningen af de meget vanskelige Spørgsmaal, som den danske Rigsdag beskæftiger sig med.

Rode: Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til de Ministre, der har talt. Den højtærede Undervisningsminister har forsvaret sin Holdning til nogle Forslag, hun har stillet vedrørende den private og kommunale Realskole og Privatseminarierne. Der er ikke for mig Anledning til at sige andet end, at jeg henviser til, hvad jeg derom tidligere har sagt. Men den højtærede Undervisningsminister har paa et bestemt Punkt æsket min Mening, idet det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen havde sagt, at jeg havde angrebet hende for Illoyalitet i hendes Administration af en Bevilling, hun havde modtaget. Det maa bero paa en Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen. Jeg har ikke haft nogen Anledning til at kritisere den Administration af Bevillingen, som er

ført, og har intet ondt hørt herom. Hvad jeg har sagt, var derimod dette, at naar man modtager et Forslag fra et Flertal i Folketinget og administrerer det, saa kan man ikke, naar Finansloven igen forelægges, angribe dette Flertals Stilling og det Forslag, som man selv har været med til at gennemføre, paa den Maade, som den højtærede Undervisningsminister har gjort det. Dette og intet andet ligger der i mine Udtalelser.

Fire Ministre har udtalt sig om de økonomiske Spørgsmaal, som jo er det eneste, der i Øjeblikket interesserer og kan interessere Rigsdagen. I disse Ministres Udtalelser savner jeg Udtryk for, at en samlet Behandling af hele Krisepolitikken efter ensartede Synspunkter overhovedet findes hos Regeringen; i alt Fald er det ikke kommet til Udtryk i Talerne.

Den højtærede Socialminister har været meget inde paa disse Forhold og udtrykte i sin Tale sin muntre Glæde over nu at skulle ud i Stormen. Det kan jo ogsaa være forfriskende at komme ud i Stormen; men det kommer dog, naar dette Billede anvendes paa de politiske Tilstande, an paa, hvad det er, der har fremkaldt Stormen, og naar det er vanskelige økonomiske Tilstande i hele Samfundet, bekymringsfuld Ængstelse for de kommende Aar, Frygt for Hjemmenes Ruin, saa kan der slet ikke være noget lystigt eller muntert ved at komme ud i den Storm.

Den højtærede Minister sagde, at han ikke frygtede for at komme ud i den Del af Stormen, som drejede sig om den sociale Lovgivning. Det gør jeg heller ikke. Den højtærede Socialminister erindrer dog vist, at Ængstelse for at gaa imod en Storm ikke har præget min politiske Virksomhed.

Under disse Udtalelser er den højtærede Socialminister kommet ind paa et Fodbeklædningsspørgsmaal, som ikke første Gang dukker op i denne Rigsdag. Det er interessant, at de politiske Partier til forskellige Tider har beskæftiget sig med hindens Fodbeklædning. Det var et Slagord for de Nationalliberale, naar de skulde angribe det forenede Venstre, at betegne dem som „Transtøvlerne“. Venstre vendte sig den Gang med Foragt mod disse Udtalelser. Nu ser jeg, at den højtærede Minister tror, at man, fra et andet Synspunkt, kan kaste et Fodbeklædningsudtryk ind i den politiske Debat, idet han betegner dem, som han i 20 Aar har samarbejdet med, delvis som Lakskoene. Transtøvler og Laksko! Metoden er akkurat den samme, lige taabelig. Det er ikke Fodbeklædningen, højtærede Social-